

at der blev gjort Uret —, idet den højtærede Minister siger, at Vandbygningsdirektøren dog alligevel subsidiært henstillede, at der blev givet vedkommende Arbejdere Tid til at indrette sig efter det nye Forhold, synes jeg, at den højtærede Minister her har lagt for stor Vægt paa denne subsidiære Udtalelse. Jeg synes dog ikke, at den betyder ret meget i denne Sammenhæng, for naar den højtærede Minister fastholder, at et saadant Cirkulære skal udstedes, saa synes jeg, at det er ret rimeligt og ogsaa forstaaeligt, at Vandbygningsdirektøren — efter først at have gjort Ministeren opmærksom paa det urimelige og uheldige deri paa Grund af Forholdene deroppe, da disse er af en saadan Art, at Cirkulæret ikke egner sig til at følges der — saa dog henstiller, at der i hvert Fald gives vedkommende Tid til at indrette sig efter de nye Forhold. Men begge disse Ting tyder jo paa, at den højtærede Minister har haft en Følelse af, at der maaske er noget uheldigt i Cirkulæret, der her er udstedt, og at det navnlig vil virke uheldigt paa vedkommende Sted.

Den højtærede Minister sluttede sin Udtalelse om Sagen med at sige, at Sagen nu var til Overvejelse i Arbejdsdirektoratet, og han vilde haabe, at der vilde komme en for alle Parter tilfredsstillende Ordning. Ja, dertil kan jeg give den højtærede Minister min fulde Tilslutning. Jeg vil ogsaa haabe, der kan komme en for alle Parter tilfredsstillende Ordning, men en saadan kunde vi have haft, naar den højtærede Minister havde holdt sig helt borte fra det; for en tilfredsstillende Ordning var til Stede, forinden Ministeren greb ind i Forholdet. Nu har den højtærede Minister imidlertid grebet ind, og nu skal vi altsaa have Arbejdet med at finde en tilfredsstillende Ordning. Det vil naturligvis være godt, hvis vi kan finde en saadan, men det havde været det allerbedste, om Ministeren havde tænkt over det i Forvejen, da der var en tilfredsstillende Ordning, og ikke havde udstedt dette Cirkulære. Jeg vil nu gerne rette det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, nu da Sagen er til Overvejelse i Arbejdsdirektoratet: Hvor vidt er man kommet i de Overvejelser? Er de maaske færdige? Jeg ved intet om det, men vil gerne spørge den højtærede Minister, om han nu, hvis han ikke vil tage Cirkulæret tilbage, hvad jeg vilde anse for det rimeligste og naturligste, vil være villig til at lempe det saadan, at det virkelig kan blive Fiskerne muligt at bevare dette Arbejde, som de har haft i en lang Aarrække. Det vil

være til Gavn for begge Parter, baade for Fiskerne og for Vandbygningsvæsenet.

Nu paaberaaber den højtærede Socialminister sig Arbejdsløshedslovens § 5. 5te Stykke, som Begrundelse for det udsendte Cirkulære, men jeg tror dog ikke, den højtærede Minister vil mene, at man, den Gang man lavede den Lov og satte den Bestemmelse ind i Loven, tænkte sig, at den skulde kunne bruges til at tage Arbejdet fra de Folk, som bor paa Stedet, naar de ikke er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, og saa maaske indforskrive Arbejds-løshedskassemedlemmer andre Steder fra. Jeg vil endnu en Gang bede den højtærede Minister om, at vi maa faa en Ordning, som virkelig er tilfredsstillende for alle Parter, tilfredsstillende for de Folk, der har haft deres daglige Udkomme ved at arbejde ved Vandbygningsvæsenet, naar der kun er lidt at gøre ved Fiskeriet, saa at de ikke skal drives fra Hus og Hjem. Det er deres økonomiske Eksistens om at gøre, og derfor vil jeg spørge Ministeren, om han vil være villig til at træffe en saadan Ordning, at ogsaa de Fiskere, som ikke kan blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, kan blive ved at arbejde ved Kystsikringsarbejdet. Tillige vil jeg gerne spørge, om den højtærede Minister ogsaa vil være villig til at sikre de Arbejdere, som ikke ønsker at staa i en Fagforening, Ret til at blive optaget i en Arbejdsløshedskasse. Den Ret har de ifølge Loven, det ved jeg godt, men naar den ikke er til Stede i Praksis, nytter det jo ikke stort, at det staar paa Papiret, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han vil være villig til at medvirke til, at den Ret, Arbejderne der har paa Papiret, ogsaa bliver en Ret, som de har i Virkeligheden.

Endelig har jeg nogle faa Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Den højtærede Minister udtalte, at jeg med en vis Bitterhed havde omtalt, at hun i Sommer var rejst rundt til Skolemøder. Der maa jo have været et daarligt Tonefald i min Stemme den Gang, for jeg er mig slet ikke bevidst, at der har været nogen som helst Bitterhed i mine Udtalelser i den Retning. Jeg har aldeles ikke bebrejdet den højtærede Minister, at hun har talt omkring ved Skolemøderne. Det, jeg har bebrejdet den højtærede Minister, er, at hun rejste rundt og fortalte Folk paa Skolemøderne, at de ny-europæiske eller socialdemokratiske Skoletanker . . . (Undervisningsministeren [Nina Bang]: Det har jeg aldrig sagt!) — ja, nu kan den højt-